

Biography

Mohammad Reza Shajarian was born in Mashhad in September, 1940. He recalls his early childhood saying he would sing to himself whenever he was alone since the age of five. He started reciting Quran at 9 and his voice was first broadcast from Khorasan Radio in 1952. He learned crafting Santur with Maestro Jalal Ekhhari, and managed to make his first out of mulberry wood in the year he became a father 1963. After several years of working as a teacher and headmaster in Mashhad primary schools, he moved to Tehran and started his career in the Radio while taking singing lessons from Master Esmail Mehrtash. In Tehran, he met Master Ahmad Ebadi, the well-known Setar player and composer, and attended Master Boozari's Calligraphy classes. He then met Reza Varzandeh (Santur Master) and later recorded his first [National] Radio programme called "Green Leaf No. 21". He continued to work at the Radio under the pseudonym Siavash Bidkani until 1971, however since 1970 when he got an employment with National Iranian Television, he chose to be known by his original name Mohammad Reza Shajarian which has become legendary. He benefitted from Master Payvar's lessons who taught him Santur and singing Saba's version of Iranian Classical Vocal Repertoire - Radif in 1971 and in the following year, studied Taherzadeh's Vocal Style with Master Nour Ali Khan Boroumand and furthered his singing skill through the lessons of Master Davami. In 1972, Shajarian and a group of other eminent masters including Mohammad Reza Lotfi, Naser Farhangfar, Hossein Alizadeh, Jalal Zolfonoon, Davoud Ganjeie, and Mohammad Moghaddasi founded the Music Preservation and Dissemination Centre which was directed by Dariush Safvat until 1977; the same year Shajarian established 'Del Avaz' firm. He ranked first in the National Quran Recitation Competition in 1978 and from 1979 continued his industrious collaboration with Faramarz Payvar, Sheida Ensemble and Aref Ensemble as well as master Parviz Meshkatian resulting in the release of such unforgettable records as "Injustice", "Nava", and "Dastaan" within less than a decade. He has been nominated for the world - class Grammy Award in recognition of his records "Cannot do without You" and also recieved the Picaso Award from UNESCO in 1999.

- آوازخوان / خوشنویس ممتاز و ابداع‌گر ساز
- نامزد دریافت جایزه گرمی برای کاست "بی تو به سر نمی شود"
- برنده جایزه افتخاری یونسکو (جایزه پیکاسو) - ۱۳۷۸
- مقام نخست مسابقات تلاوت قرآن سراسر کشور - ۱۳۵۷
- ارائه آلبوم‌هایی چون: "دستان"، "نوا"، "چشمه نوش"، "گنبد مینا"، "جان عشاق"، "در خیال"، "سکوت"، "کویر"، "بی تو به سر نمی شود"، "داد و بیداد"، "زمستان"، ...
- Vocalist / Distinguished Calligrapher
- An expert in Iranian Musical Instruments
- The Grammy Award Nominee for 'Cannot do without You'
- Golden Picasso Medal Winner, one of UNESCO's highest honours-1999
- First Prize Winner in the National Quran Recitation Competition-1987
- Records: "Dastaan", "Nava", "Cheshmeh Noosh", "Silence", "Lovers"...

بیوگرافی و توضیحات

محمد رضا شجریان اول مهر ماه ۱۳۱۹ در مشهد به دنیا آمد. او را همه می شناسند. هم او درباره دوران کودکی اش می گوید: "۵ ساله بودم که در خلوت های کودکانه ام با خود آواز می خواندم". محمد رضا شجریان از ۹ سالگی تلاوت قرآن را آغاز و در سال ۱۳۳۱ برای نخستین بار صدایش از رادیو خراسان پخش شد. نزد جلال اخباری سنتور سازی آموخت و همزمان با تولد اولین فرزندش در سال ۱۳۴۲ موفق به ساخت اولین سنتور خود، با چوب درخت توت شد. بعد از چند سال تدریس و مدیریت در دبستانهای مشهد، به تهران انتقال یافت و با استاد احمد عبادی (نوازنده و نواز ساز نامی سه تار) آشنا گردید و ضمن همکاری با رادیو ایران، در کلاس درس آواز استاد اسماعیل مهرتاش و درس خوشنویسی استاد بوذری در انجمن خوشنویسان حضور یافت. مدتی بعد با رضا ورزنده (استاد سنتور) آشنا شده و در همین سال، اجرا و ضبط اولین برنامه او در رادیو ایران با عنوان "برگ سبز شماره ۲۱۶" پخش گردید. او فعالیت هنری خود را در رادیو تا سال ۱۳۵۰ با نام مستعار سیاوش بیدکانی پی گرفت و بعد از آن نیز در رادیو و تلویزیون، با نام نامی خود یعنی محمد رضا شجریان به کار در عرصه هنر و فرهنگ ادامه داد. در سال ۱۳۴۹ همکاری با تلویزیون ملی ایران را آغاز و همزمان به دریافت عنوان خوشنویس ممتاز نایل گردید. در سال ۱۳۵۰ آشنایی با استاد فرامرز پایور حاصل و نزد او به مشق سنتور و آموزش ردیف آوازی صبا پرداخت و سپس در سال ۱۳۵۱ به فراگیری سبک و شیوه آوازی طاهرزاده، نزد استاد نور علی خان برومند تلمذ یافت. آشنایی با استاد دوامی و نیز آموختن ردیف های آوازی، از دیگر توفیقات وی در این سال قلمداد می گردد. شجریان در سال ۱۳۵۲ به اتفاق گروهی از هنرمندان از جمله محمد رضا لطفی، ناصر فرهنگ فر، حسین علیزاده، جلال ذوالفنون، داود گنجه ای و محمد مقدسی، مرکز حفظ و اشاعه موسیقی را به سرپرستی استاد داریوش صفوت بنا نهاد و در سال ۱۳۵۶ نیز شرکت دل آواز را تاسیس نمود. او در سال ۱۳۵۷ در مسابقات تلاوت قرآن سراسر کشور به مقام نخست رسید و از سال ۱۳۵۸ تا اواخر دهه شصت فعالیت های گسترده ای با گروه فرامرز پایور و عارف و شیدا و همچنین پرویز مشکاتیان آغاز و آلبوم های ماندگاری چون "بیداد"، "نوا" و "دستان" را ارائه نمود. از سال ۱۳۶۸ تا پایان سال ۱۳۷۱ با گروه پیرنیکان، اعیان و عندلیبی به اجرای کنسرت در آمریکا و اروپا پرداخت و در سال ۱۳۷۴ آلبوم های "چشمه نوش" (با محمد رضا لطفی)، "گنبد مینا"، "جان عشاق" و مدتی بعد "در خیال" را با همکاری مجید درخشانی و یک سال بعد آلبوم "شب"، "سکوت" و "کویر" را با آهنگسازی کیهان کلهر منتشر نمود. از دیگر افتخارات وی نامزدی دریافت جایزه گرمی برای کاست "بی تو به سر نمی شود" و همچنین دریافت جایزه افتخاری یونسکو (جایزه پیکاسو) است که در سال ۱۳۷۸ به وی تقدیم گردید.